

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2015/2421 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 16 decembrie 2015

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă și a Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ a instituit procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă. Regulamentul menționat se aplică cererilor comerciale și civile transfrontaliere contestate și necontestate a căror valoare este de cel mult 2 000 EUR. De asemenea, regulamentul asigură faptul că hotărârile pronunțate în cadrul acestei proceduri sunt executorii fără a fi necesară o procedură intermediară, în special fără a fi nevoie de o hotărâre de încuviințare a executării în statul membru de executare (a fost eliminată procedura de exequatur). Obiectivul general al Regulamentului (CE) nr. 861/2007 a reprezentat îmbunătățirea accesului la justiție, atât pentru consumatori, cât și pentru întreprinderi, prin reducerea costurilor și accelerarea procedurilor civile cu privire la cererile care intră sub incidența sa.
- (2) Raportul Comisiei din 19 noiembrie 2013 privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 861/2007 precizează că, în general, procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este considerată a fi facilitat litigiile transfrontaliere pentru cererile cu valoare redusă în Uniune. Însă raportul identifică totodată obstacolele din cauza cărora procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă nu este exploatată la întregul potențial în beneficiul consumatorilor și al întreprinderilor, în special al întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri). Raportul

⁽¹⁾ JO C 226, 16.7.2014, p. 43.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 7 octombrie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 3 decembrie 2015.⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (JO L 199, 31.7.2007, p. 1).

respectiv indică, printre altele, că plafonul redus al valorii cererii prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 861/2007 împiedică mulți potențiali reclamânți implicați în litigii transfrontaliere să utilizeze procedura simplificată. În plus, raportul precizează că o serie de elemente ale procedurii ar putea fi simplificate și mai mult, pentru a reduce costurile și durata litigiilor. Raportul Comisiei concluzionează că cea mai eficientă modalitate de eliminare a acestor obstacole ar putea fi modificarea Regulamentului (CE) nr. 861/2007.

- (3) Consumatorii ar trebui să poată beneficia în cea mai mare măsură de oportunitățile oferite de piața internă, iar încrederea acestora nu ar trebui să fie afectată de lipsa unor căi de atac eficace pentru litigiile care implică un element transfrontalier. Îmbunătățirile referitoare la procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, propuse în prezentul regulament, sunt menite să le ofere consumatorilor reparații efective și contribuie astfel la asigurarea respectării în practică a drepturilor lor.
- (4) Majorarea plafonului valorii cererii la 5 000 EUR ar îmbunătăți accesul la căi de atac eficace și rentabile pentru litigiile transfrontaliere, în special pentru IMM-uri. Un acces îmbunătățit la justiție ar spori încrederea în tranzacțiile transfrontaliere și ar contribui la valorificarea pe deplin a oportunităților oferite de piața internă.
- (5) Prezentul regulament ar trebui să se aplice numai cauzelor transfrontaliere. Ar trebui să se considere că există o cauză transfrontalieră atunci când cel puțin una dintre părți își are domiciliul sau reședința obișnuită într-un stat membru cărui îi revin obligații în temeiul prezentului regulament, altul decât statul membru al instanței sesizate.
- (6) Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă ar trebui să fie îmbunătățită și mai mult prin valorificarea progreselor tehnologice din domeniul justiției și a noilor instrumente de care dispun instanțele, care pot ajuta la depășirea distanței geografice și a consecințelor acesteia, în ceea ce privește costurile ridicate și durata procedurilor.
- (7) Pentru a reduce și mai mult cheltuielile de judecată și durata procedurii, ar trebui încurajată în continuare utilizarea, de către părți și instanțe, a tehnologiei de comunicare moderne.
- (8) Pentru actele care trebuie comunicate sau notificate părților în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, ar trebui ca comunicarea sau notificarea pe cale electronică să fie echivalentă celei pe cale poștală. În acest sens, prezentul regulament ar trebui să stabilească un cadru general care să permită recurgerea la comunicarea sau notificarea pe cale electronică ori de câte ori este disponibilă tehnologia necesară și atunci când comunicarea sau notificarea pe cale electronică este compatibilă cu normele de procedură naționale ale statelor membre în cauză. În ceea ce privește toate celelalte tipuri de comunicare scrisă între părți sau între alte persoane implicate în proceduri și instanțe, mijloacele electronice ar trebui utilizate cu prioritate pe cât posibil, atunci când aceste mijloace sunt disponibile și admisibile.
- (9) Cu excepția situației în care le revine obligația în temeiul dreptului național de a accepta mijloace electronice, părțile sau ceilalți destinatari ar trebui să aibă posibilitatea de a alege între utilizarea mijloacelor electronice, atunci când aceste mijloace sunt disponibile și admisibile, și utilizarea unor mijloace mai tradiționale pentru comunicarea sau notificarea de acte sau pentru alte comunicări scrise cu instanța. Acordul unei părți de a primi notificările și comunicările pe cale electronică nu aduce atingere dreptului acesteia de a refuza să accepte un act care nu este redactat sau nu este însoțit de o traducere în limba oficială a statului membru în care aceasta își are domiciliul sau reședința obișnuită sau, dacă în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale din locul în care partea în cauză își are domiciliul sau reședința obișnuită sau într-o limbă pe care aceasta o înțelege.
- (10) În cazul în care se utilizează mijloace electronice pentru comunicarea sau notificarea de acte sau pentru alte forme de comunicare în scris, statele membre ar trebui să aplice cele mai bune practici existente pentru a garanta faptul că conținutul actelor primite este conform și fidel conținutului actelor trimise și că metoda utilizată pentru confirmarea de primire oferă o confirmare a primirii de către destinatar și a datei primirii.
- (11) Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este, în esență, una scrisă. Dezbateri orale ar trebui desfășurate numai în circumstanțe excepționale, atunci când nu este posibilă pronunțarea unei hotărâri pe baza dovezilor scrise sau în cazul în care o instanță acceptă să desfășoare o dezbatere orală la solicitarea uneia dintre părți.

- (12) Pentru a permite audierea persoanelor fără să fie necesară deplasarea acestora la instanță, dezbaterile orale, precum și administrarea probelor prin intermediul audierii unor martori, a unor experți sau a părților, ar trebui să aibă loc prin utilizarea oricărui mijloc de comunicare la distanță adecvat, aflat la dispoziția instanței, cu excepția situației în care, din cauza circumstanțelor specifice ale cauzei, utilizarea unei astfel de tehnologii nu ar fi adecvată pentru desfășurarea echitabilă a procedurilor. În ceea ce privește persoanele cu domiciliul sau reședința obișnuită în alt stat membru decât cel al instanței sesizate, dezbaterile orale ar trebui să fie organizate prin utilizarea procedurilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (13) Statele membre ar trebui să promoveze utilizarea tehnologiei de comunicare la distanță. În vederea desfășurării dezbaterilor orale, ar trebui luate măsuri astfel încât instanțele competente pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă să aibă acces la tehnologia adecvată de comunicare la distanță, în scopul de a garanta echitatea procedurilor, ținând seama de circumstanțele specifice ale cauzei. În ceea ce privește videoconferința, ar trebui să se țină seama de Recomandările Consiliului privind videoconferințele transfrontaliere, adoptate de Consiliu la 15 și 16 iunie 2015, și de lucrările întreprinse în cadrul e-justiției europene.
- (14) Cheltuielile de judecată potențiale pot juca un rol în decizia reclamantului de a introduce sau nu o acțiune în instanță. Pe lângă alte costuri, taxele judiciare îi pot descuraja pe reclamanți să introducă o acțiune în instanță. Pentru a asigura accesul la justiție în cazul cererilor transfrontaliere cu valoare redusă, taxele judiciare percepute într-un stat membru pentru o procedură europeană cu privire la cererile cu valoare redusă nu ar trebui să fie disproporționate în raport cu cererea și nu ar trebui să fie mai ridicate decât taxele judiciare percepute pentru proceduri judiciare naționale simplificate în respectivul stat membru. Însă acest lucru nu ar trebui să împiedice perceperea unor taxe judiciare minime rezonabile și nu ar trebui să aducă atingere posibilității de a percepe, în aceleași condiții, o taxă separată pentru o eventuală cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă.
- (15) În sensul prezentului regulament, taxele judiciare ar trebui să cuprindă taxele și tarifele care urmează să fie achitate instanței, a căror valoare este stabilită în conformitate cu dreptul național. Taxele judiciare nu ar trebui să includă, de exemplu, sumele care sunt transferate terților în cursul procedurii, cum ar fi onorariile avocaților, costurile cu traducerea, costurile cu comunicarea sau notificarea actelor de către entități, altele decât instanțele, sau costurile plătite experților sau martorilor.
- (16) Accesul efectiv la justiție în întreaga Uniune reprezintă un obiectiv major. Pentru a asigura acest acces efectiv în contextul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, ar trebui acordată asistență judiciară în conformitate cu Directiva 2003/8/CE a Consiliului ⁽²⁾.
- (17) Pentru plata taxelor judiciare, reclamantul nu ar trebui să fie obligat să efectueze o deplasare în statul membru al instanței sesizate sau să angajeze un avocat în acest scop. Pentru a garanta faptul că se acordă un acces efectiv la proceduri și reclamanților situați într-un alt stat membru decât statul membru în care se situează instanța sesizată, statele membre ar trebui, ca măsură minimă, să ofere cel puțin una dintre metodele de plată la distanță prevăzute în prezentul regulament.
- (18) Ar trebui clarificat faptul că o tranzacție judiciară aprobată de o instanță sau încheiată în fața unei instanțe în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă este executorie în același fel ca o hotărâre pronunțată în procedura respectivă.
- (19) Pentru a reduce la minimum necesitatea traducerilor și costurile aferente, la emiterea unui certificat de executare a unei hotărâri judecătorești pronunțate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă sau a unei tranzacții judiciare aprobate de o instanță sau încheiate în fața unei instanțe în cadrul procedurii menționate într-o altă limbă decât cea proprie, instanța ar trebui să utilizeze versiunea lingvistică relevantă a formularelor-tip dinamice pentru certificat disponibile pe portalul european e-justiție. În acest scop, instanța ar trebui să se poată baza pe corectitudinea traducerii disponibile pe portalul respectiv. Toate costurile traducerii necesare a textului introdus în câmpurile pentru text liber din certificat urmează să fie alocate conform dispozițiilor din dreptul statului membru al instanței.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii (JO L 26, 31.1.2003, p. 41).

- (20) Statele membre ar trebui să ofere asistență practică părților pentru completarea formularelor-tip furnizate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă. În plus, statele membre ar trebui să furnizeze informații generale cu privire la domeniul de aplicare a procedurii europene privind cererile cu valoare redusă și cu privire la instanțele competente în cadrul acesteia. Cu toate acestea, obligația respectivă nu ar trebui să presupună furnizarea de asistență judiciară sau de asistență juridică sub forma evaluării juridice a unui caz particular. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a decide cu privire la cele mai adecvate modalități și mijloace de oferire a asistenței practice și a informațiilor generale respective; ar trebui, de asemenea, să fie lăsată la latitudinea statelor membre stabilirea organismelor cărora le revin obligațiile respective. Astfel de informații generale cu privire la domeniul de aplicare a procedurii europene privind cererile cu valoare redusă și cu privire la instanțele competente pot fi furnizate și prin trimiteri la informații cuprinse în broșuri sau manuale, pe site-uri internet naționale sau pe portalul european e-justiție sau prin intermediul unor organizații de sprijin adecvate, cum ar fi Rețeaua Centrelor Europene ale Consumatorilor.
- (21) Informațiile privind taxele judiciare și metodele de plată, precum și referitoare la autoritățile sau organizațiile competente să ofere asistență practică în statele membre ar trebui să devină mai transparente și ușor de accesat pe internet. În acest scop, statele membre ar trebui să furnizeze aceste informații Comisiei, care, la rândul său, ar trebui să se asigure că acestea sunt puse la dispoziția publicului și difuzate pe scară largă prin orice mijloace adecvate, în special prin intermediul portalului european e-justiție.
- (22) Ar trebui să se clarifice în Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ faptul că, atunci când un litigiu intră sub incidența procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, procedura respectivă ar trebui să fie disponibilă și pentru un reclamant în cadrul unei proceduri europene de somație de plată în cazul în care pârâtul a formulat o opoziție la somația europeană de plată.
- (23) Pentru a facilita și mai mult accesul la procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, formularul-tip de cerere ar trebui să fie disponibil nu doar la instanțele competente pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, ci ar trebui să fie pus la dispoziție și prin intermediul site-urilor internet naționale adecvate. Această obligație ar putea fi îndeplinită prin furnizarea, pe site-urile internet naționale relevante, a unui link către portalul european e-justiție.
- Pentru a îmbunătăți protecția pârâtului, formularele-tip prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 861/2007 ar trebui să conțină informații cu privire la consecințele pe care le are pentru pârât faptul că acesta nu contestă cererea sau nu participă la o dezbatere orală la care a fost citat, în special cu privire la posibilitatea pronunțării sau executării unei hotărâri împotriva sa și cu privire la faptul că poate fi obligat să plătească cheltuieli de judecată. Formularele-tip ar trebui să conțină, de asemenea, informații cu privire la faptul că partea care câștigă ar putea să nu fie în măsură să își recupereze cheltuielile de judecată în măsura în care acestea nu au fost necesare sau au o valoare disproporționată în raport cu valoarea cererii.
- (24) Pentru ca formularele-tip din cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă și ale procedurii europene de somație de plată să fie constant actualizate, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor I – IV la Regulamentul (CE) nr. 861/2007, precum și a anexelor I – VII la Regulamentul (CE) nr. 1896/2006. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (25) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.
- (26) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu îi revin obligații în temeiul acestuia și nu se aplică.
- (27) Prin urmare, Regulamentele (CE) nr. 861/2007 și (CE) nr. 1896/2006 ar trebui să fie modificate în mod corespunzător,

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO L 399, 30.12.2006, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 861/2007 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică în cauzele transfrontaliere, astfel cum sunt definite la articolul 3, în materie civilă și comercială, indiferent de natura instanței, atunci când valoarea cererii, fără să se ia în considerare dobânzile, cheltuielile și alte costuri, nu depășește 5 000 EUR în momentul primirii formularului de cerere de către instanța competentă. Prezentul regulament nu se aplică în special în materie fiscală, vamală sau administrativă și nici în ceea ce privește răspunderea statului pentru acte și omisiuni în cadrul exercitării autorității publice (*acta iure imperii*).

(2) Prezentul regulament nu se aplică aspectelor referitoare la:

- (a) starea civilă sau capacitatea juridică a persoanelor fizice;
- (b) drepturile patrimoniale rezultate din regimurile matrimoniale sau din legăturile considerate prin legea aplicabilă acestora ca având efecte comparabile căsătoriei;
- (c) obligațiile de întreținere care decurg dintr-o relație de familie, de rudenie, de căsătorie sau de alianță;
- (d) testamente și succesiuni, inclusiv obligațiile de întreținere rezultate ca urmare a unui deces;
- (e) falimente, proceduri privind lichidarea societăților insolabile sau a altor persoane juridice, acorduri amiabile, concordate și alte proceduri similare;
- (f) securitatea socială;
- (g) arbitraj;
- (h) dreptul muncii;
- (i) închirierea de bunuri imobile, cu excepția acțiunilor privind cererile având ca obiect plata unei sume de bani; sau
- (j) atingeri aduse dreptului la viață privată sau drepturilor privind personalitatea, inclusiv calomnia.”

2. La articolul 3, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Domiciliul se determină în conformitate cu articolele 62 și 63 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(3) Momentul relevant care servește drept bază pentru stabilirea caracterului transfrontalier al unei cauze este data la care instanța judecătorească competentă primește formularul de cerere.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).”

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4) paragraful al doilea, se adaugă următoarea teză:

„Instanța informează reclamantul cu privire la respingerea cererii și îi indică dacă hotărârea de respingere este supusă unei căi de atac.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre se asigură că formularul-tip de cerere A este disponibil la toate instanțele în fața cărora se poate iniția procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și că acesta se poate accesa prin intermediul site-urilor internet naționale relevante.”

4. La articolul 5, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este o procedură scrisă.

(1a) Instanța dispune organizarea unei dezbateri orale numai în cazul în care consideră că nu poate pronunța hotărârea pe baza probelor scrise sau la solicitarea uneia dintre părți. Instanța poate refuza o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de circumstanțele cauzei, nu este necesară o dezbatere orală pentru desfășurarea echitabilă a procedurii. Acest refuz se motivează în scris. Refuzul nu poate fi contestat separat față de căile de atac introduse împotriva hotărârii înseși.”

5. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Dezbaterea orală

(1) În cazul în care o dezbatere orală este considerată necesară în conformitate cu articolul 5 alineatul (1a), aceasta este organizată utilizându-se orice tehnologie adecvată de comunicare la distanță care se află la dispoziția instanței, precum videoconferința sau teleconferința, cu excepția situației în care utilizarea unei astfel de tehnologii, având în vedere circumstanțele specifice ale cauzei, nu este adecvată pentru desfășurarea echitabilă a procedurilor.

În cazul în care persoana care urmează să fie audiată își are domiciliul sau reședința obișnuită în alt stat membru decât cel în care se află instanța sesizată, participarea persoanei respective la o dezbatere orală prin videoconferință, teleconferință sau printr-o altă tehnologie adecvată de comunicare la distanță se organizează utilizându-se procedurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului (*).

(2) O parte citată să fie prezentă fizic la o dezbatere orală poate solicita utilizarea tehnologiei de comunicare la distanță, cu condiția ca instanța să dispună de o astfel de tehnologie, pe motiv că demersurile pentru prezența fizică, în special costurile ocazionate părții respective, ar fi disproporționate în raport cu cererea.

(3) O parte citată să participe la o dezbatere orală prin intermediul tehnologiei de comunicare la distanță poate solicita să fie prezentă fizic la dezbatere. Formularul-tip de cerere A și formularul-tip de răspuns C instituite în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 alineatul (2) oferă părților informația că recuperarea cheltuielilor pe care partea le suportă ca urmare a prezenței sale fizice la dezbaterea orală, la solicitarea părții respective, face obiectul condițiilor prevăzute la articolul 16.

(4) Hotărârea instanței asupra unei solicitări prevăzute la alineatele (2) și (3) nu poate fi contestată separat de căile de atac introduse împotriva hotărârii înseși.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 1).”

6. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Administrarea probelor

(1) Instanța stabilește mijloacele de administrare a probelor și întinderea probelor necesare pentru pronunțarea hotărârii în conformitate cu dispozițiile privind admisibilitatea probelor. Instanța utilizează metoda cea mai simplă și mai puțin oneroasă de administrare a probelor.

(2) Instanța poate admite administrarea probelor prin declarații scrise ale martorilor, ale experților sau ale părților.

(3) Atunci când administrarea probelor implică audierea unei persoane, audierea are loc în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 8.

(4) Instanța poate admite proba cu expertiză sau depoziții orale ale martorilor doar în cazul în care hotărârea nu poate fi pronunțată pe baza altor probe.”

7. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Acordarea de asistență părților

(1) Statele membre asigură faptul că părțile pot primi atât asistență practică pentru completarea formularelor și informații generale privind domeniul de aplicare al procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, cât și informații generale referitoare la instanțele din respectivul stat membru care sunt competente să pronunțe o hotărâre în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă. Această asistență se furnizează gratuit. Nimic din prezentul alineat nu impune statelor membre să furnizeze asistență judiciară sau asistență juridică sub forma unei evaluări juridice a unui caz particular.

(2) Statele membre se asigură că informațiile cu privire la autoritățile sau organizațiile competente să ofere asistență în conformitate cu alineatul (1) sunt disponibile la toate instanțele în fața cărora se poate iniția procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și că acestea pot fi accesate prin intermediul site-urilor internet naționale relevante.”

8. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Comunicarea sau notificarea actelor și alte comunicări scrise

(1) Actele menționate la articolul 5 alineatele (2) și (6) și hotărârile pronunțate în conformitate cu articolul 7 sunt comunicate sau notificate;

(a) prin poștă; sau

(b) prin mijloace electronice:

(i) atunci când astfel de mijloace sunt disponibile din punct de vedere tehnic și admisibile în conformitate cu normele de procedură ale statului membru în care se desfășoară procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și, în cazul în care partea care este destinatarul actului își are domiciliul sau reședința obișnuită în alt stat membru, în conformitate cu normele de procedură ale respectivului stat membru; și

(ii) atunci când destinatarul actului a acceptat în prealabil în mod expres faptul că actele îi pot fi comunicate sau notificate prin mijloace electronice sau are, în conformitate cu normele de procedură ale statului membru în care partea respectivă își are domiciliul sau reședința obișnuită, obligația legală de a accepta metoda specifică de comunicare sau notificare respectivă.

Comunicarea sau notificarea actelor se atestă printr-o confirmare de primire care include data primirii.

(2) Toate comunicările scrise care nu sunt menționate la alineatul (1) între instanță și părți sau alte persoane implicate în procedură se efectuează prin mijloace electronice, cu confirmare de primire, în cazul în care astfel de mijloace sunt disponibile din punct de vedere tehnic și admisibile în temeiul normelor de procedură ale statului membru în care se desfășoară procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, cu condiția ca partea sau persoana în cauză să fi acceptat astfel de mijloace de comunicare sau să aibă, în conformitate cu normele de procedură ale statului membru în care partea sau persoana în cauză își are domiciliul sau reședința obișnuită, obligația legală de a accepta astfel de mijloace de comunicare.

(3) În plus față de orice alte mijloace disponibile în conformitate cu normele de procedură ale statelor membre pentru exprimarea consimțământului prealabil, astfel cum este prevăzut la alineatele (1) și (2), pentru utilizarea mijloacelor electronice, este posibil să se exprime un astfel de consimțământ prin intermediul formularului-tip de cerere A și a formularului-tip de răspuns C.

(4) În cazul în care nu este posibilă comunicarea sau notificarea actelor în conformitate cu alineatul (1), aceasta se poate efectua prin oricare dintre metodele prevăzute la articolul 13 sau la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006.

În cazul în care nu este posibilă comunicarea în conformitate cu alineatul (2) sau, având în vedere circumstanțele specifice ale cauzei, aceasta nu este adecvată, poate fi utilizată orice altă metodă de comunicare admisibilă în temeiul dreptului statului membru în care se desfășoară procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă.”

9. Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

Taxe judiciare și modalități de plată

(1) Taxele judiciare percepute într-un stat membru pentru o procedură europeană cu privire la cererile cu valoare redusă trebuie să nu fie disproportionale și nu pot fi mai mari decât taxele judiciare percepute pentru procedurile judiciare naționale simplificate în statul membru respectiv.

(2) Statele membre se asigură că părțile pot plăti taxele judiciare prin mijloace de plată la distanță care să permită părților să efectueze plățile și dintr-un alt stat membru decât cel în care se situează instanța, prin punerea la dispoziție a cel puțin uneia dintre următoarele modalități de plată:

- (a) virament bancar;
- (b) plata cu card de credit sau de debit sau
- (c) debitare directă a contului bancar al reclamantului.”

10. La articolul 17, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Articolele 15a și 16 se aplică în cazul tuturor căilor de atac.”

11. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Reexaminarea hotărârii în cazuri excepționale

(1) Un pârât care nu s-a înfățișat în instanță poate solicita reexaminarea hotărârii pronunțate în procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă în fața instanței competente din statul membru în care a fost pronunțată hotărârea în cazul în care:

- (a) pârâtului nu i-a fost comunicat sau notificat formularul de cerere sau dacă, în cazul unei dezbateri orale, nu a fost citat pentru dezbateri în timp util și astfel încât să își poată pregăti apărarea; sau

- (b) pârâtul nu a putut contesta cererea din motive de forță majoră sau ca urmare a unor circumstanțe extraordinare care au survenit independent de voința acestuia.

cu excepția situației în care pârâtul nu a contestat hotărârea atunci când a avut posibilitatea să o facă.

(2) Termenul în care se poate solicita reexaminarea este de 30 de zile. Acesta începe să curgă de la data la care pârâtul a luat efectiv cunoștință de conținutul hotărârii și a fost în măsură să acționeze, dar nu mai târziu de la data primei măsuri de executare care are drept efect indisponibilizarea totală sau parțială a bunurilor pârâtului. Termenul nu poate fi prelungit.

(3) Dacă instanța respinge cererea de reexaminare menționată la alineatul (1) pentru faptul că niciunul dintre motivele alineatului respectiv nu se aplică, hotărârea rămâne în vigoare.

Dacă instanța hotărăște că reexaminarea este justificată pentru unul dintre motivele prevăzute la alineatul (1), hotărârea pronunțată în procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este nulă și neavenită. Cu toate acestea, reclamantul nu pierde beneficiul rezultat din orice întrerupere a termenelor de prescripție sau de decădere, în cazul în care o astfel de întrerupere este aplicabilă în temeiul dreptului intern.”

12. La articolul 20, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) La solicitarea uneia dintre părți, instanța emite un certificat pentru o hotărâre pronunțată în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, utilizând formularul-tip D prevăzut în anexa IV, fără costuri suplimentare. La cerere, instanța pune la dispoziția părții respective certificatul redactat în orice altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii prin utilizarea formularului-tip dinamic multilingv disponibil pe portalul european e-justiție. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu obligă instanța să furnizeze o traducere și/sau o transliterare a textului introdus în câmpurile pentru text liber din certificatul respectiv.”

13. La articolul 21 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) certificatul menționat la articolul 20 alineatul (2) și, în cazul în care este necesar, traducerea acestuia în limba oficială a statului membru de executare sau, în cazul în care statul membru respectiv are mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale procedurii judiciare a locului unde se cere executarea, în conformitate cu dreptul statului membru în cauză, sau în altă limbă pe care statul membru de executare a declarat că o poate accepta.”

14. Se introduce următorul articol:

„Articolul 21a

Limba certificatului

(1) Fiecare stat membru poate indica limba sau limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii, altele decât cea proprie, pe care le poate accepta pentru certificatul prevăzut la articolul 20 alineatul (2).

(2) Traducerea informațiilor privind conținutul unei hotărâri puse la dispoziție într-un certificat astfel cum se prevede la articolul 20 alineatul (2) se efectuează de către un traducător autorizat într-unul dintre statele membre.”

15. Se introduce următorul articol:

„Articolul 23a

Tranzacții judiciare

O tranzacție judiciară aprobată de o instanță sau încheiată în fața unei instanțe în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, care este executorie în statul membru în care s-a desfășurat procedura, este recunoscută și executată în alt stat membru în aceleași condiții ca o hotărâre pronunțată în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă.

Dispozițiile capitolului III se aplică *mutatis mutandis* tranzacțiilor judiciare.”

16. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Informații care trebuie furnizate de către statele membre

(1) Până la 13 ianuarie 2017, statele membre comunică Comisiei:

- (a) instanțele competente să pronunțe o hotărâre judecătorească în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă;
- (b) mijloacele de comunicare acceptate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, de care dispun instanțele în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);
- (c) autoritățile sau organizațiile competente pentru furnizarea de asistență practică în conformitate cu articolul 11;
- (d) mijloacele de comunicare sau notificare pe cale electronică disponibile din punct de vedere tehnic și admisibile în temeiul normelor lor de procedură în conformitate cu articolul 13 alineatele (1), (2) și (3) și mijloacele de exprimare a consimțământului prealabil privind utilizarea mijloacelor electronice în conformitate cu articolul 13 alineatele (1) și (2) disponibile în temeiul dreptului intern respectiv, dacă este cazul;
- (e) persoanele sau tipurile de profesii, dacă este cazul, care au obligația legală de a accepta comunicarea sau notificarea sau alte forme de comunicare scrisă prin mijloace electronice în conformitate cu articolul 13 alineatele (1) și (2);
- (f) taxele judiciare aferente procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă sau modul de calcul al acestora, precum și modalitățile de plată acceptate pentru achitarea taxelor judiciare în conformitate cu articolul 15a;
- (g) dacă există posibilitatea exercitării unei căi de atac în temeiul dreptului lor procedural, în conformitate cu articolul 17, termenul în care trebuie introdusă o astfel de cale de atac și instanța competentă;
- (h) procedurile pentru solicitarea unei reexaminări, în conformitate cu articolul 18, și instanțele competente pentru o astfel de reexaminare;
- (i) limbile pe care le acceptă în temeiul articolului 21a alineatul (1); și
- (j) autoritățile competente în ceea ce privește executarea și autoritățile competente pentru aplicarea articolului 23.

Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a informațiilor respective.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), prin orice mijloc corespunzător, de exemplu prin intermediul portalului european e-justiție.”

17. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 27, cu privire la modificarea anexelor I – IV.”

18. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 26 este conferită Comisiei pe o perioadă nedeterminată începând de la 13 ianuarie 2016.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 26 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 26 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

19. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

Revizuirea

(1) Până la 15 iulie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament, care să evalueze inclusiv dacă:

- (a) o nouă creștere a plafonului menționat la articolul 2 alineatul (1) este oportună pentru a realiza obiectivul prezentului regulament de a facilita accesul la justiție cetățenilor și întreprinderilor mici și mijlocii în cauzele transfrontaliere; și
- (b) o extindere a domeniului de aplicare al procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, în special în ceea ce privește cererile referitoare la remunerații, este oportună pentru a facilita angajaților accesul la justiție în litigiile transfrontaliere de dreptul muncii pe care le au cu angajatorul lor, după analiza impactului total al unei astfel de extinderi.

Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.

În acest scop, până la 15 iulie 2021, statele membre furnizează Comisiei informații privind numărul de cereri introduse în temeiul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, precum și numărul de solicitări de executare a hotărârilor pronunțate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă.

(2) Până la 15 iulie 2019, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind diseminarea în statele membre a informațiilor referitoare la procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și poate elabora recomandări pentru popularizarea acestei proceduri.”

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Într-un appendice la cerere, reclamantul poate indica instanței, dacă este cazul, procedura, dintre cele enumerate la articolul 17 alineatul (1) literele (a) și (b), pe care o solicită a fi aplicată creanței sale în cadrul procedurii civile ulterioare, în cazul în care pârâtul face opoziție la somația europeană de plată.

De asemenea, reclamantul poate informa instanța, în apendicele prevăzut în primul paragraf, că se opune trecerii la procedura civilă în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (a) sau (b) în cazul în care pârâtul face opoziție. Aceasta nu împiedică reclamantul să informeze instanța ulterior în acest sens, dar în orice caz înainte de emiterea somației de plată.”.

2. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Efectele opoziției

(1) În cazul în care s-a făcut opoziție în termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (2), procedura continuă în fața instanțelor competente ale statului membru de origine, cu excepția cazului în care reclamantul a solicitat în mod expres ca procedura să ia sfârșit în acest caz. Procedura continuă în conformitate cu normele:

(a) procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 861/2007, dacă este cazul; sau

(b) oricărei proceduri civile naționale adecvate.

(2) Dacă reclamantul nu a indicat care dintre procedurile enumerate la alineatul (1) literele (a) și (b) solicită să fie aplicată creanței sale în cadrul procedurii care urmează în cazul în care pârâtul face opoziție sau dacă reclamantul a solicitat aplicarea procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 861/2007, unei cereri care nu intră în domeniul de aplicare al respectivului regulament, se trece la procedura civilă națională adecvată, cu excepția situației în care reclamantul a solicitat în mod expres să nu se facă o astfel de trecere.

(3) Atunci când reclamantul și-a valorificat creanța recurgând la procedura europeană de somație de plată, nicio dispoziție din dreptul național nu aduce atingere poziției sale în cadrul procedurii civile ulterioare.

(4) Trecerea la procedura civilă în sensul alineatului (1) literele (a) și (b) este reglementată de dreptul statului membru de origine.

(5) Reclamantul este informat cu privire la orice opoziție făcută de pârât și la orice trecere la procedura civilă, în sensul alineatului (1).”

3. La articolul 25, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care, într-un stat membru, taxele judiciare aferente unei proceduri civile în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (a) sau (b), după caz, sunt echivalente cu sau mai mari decât cele pentru procedura europeană de somație de plată, cuantumul total al taxelor judiciare aferente procedurii europene de somație de plată și procedurii civile care urmează în cazul unei opoziții în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) nu poate depăși taxele pentru procedura respectivă care nu este precedată de o procedură europeană de somație de plată în statul membru respectiv.

Nu se pot percepe taxe judiciare suplimentare într-un stat membru pentru procedura civilă care urmează în cazul unei opoziții în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (a) sau (b), după caz, atunci când taxele judiciare pentru acest tip de procedură în statul membru respectiv sunt mai mici decât cele aferente procedurii europene de somație de plată.”

4. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 31, cu privire la modificarea anexelor I – VII.”

5. Articolul 31 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 31

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 30 este conferită Comisiei pe o perioadă nedeterminată începând de la 13 ianuarie 2016.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 30 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 30 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 14 iulie 2017, cu excepția articolului 1 punctul 16, care modifică articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 861/2007, care se aplică de la 14 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 16 decembrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT
